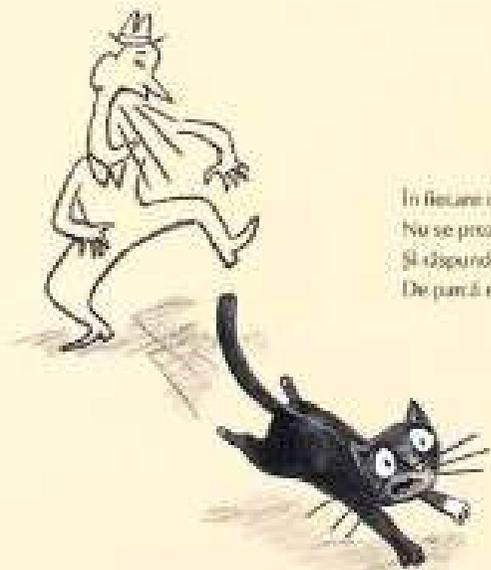

Așa a fost marea etică,
 - Tu ignori marea Nu, a renunțat Tudor.
 Nu ai putea și tu să zici o dată Da!
 Domnul Nu a dat din cap în țoacă.
 În cele din urmă, tu și-au săpărat pe Tudor,
 iar Tudor era sugărat pe domnul Nu.

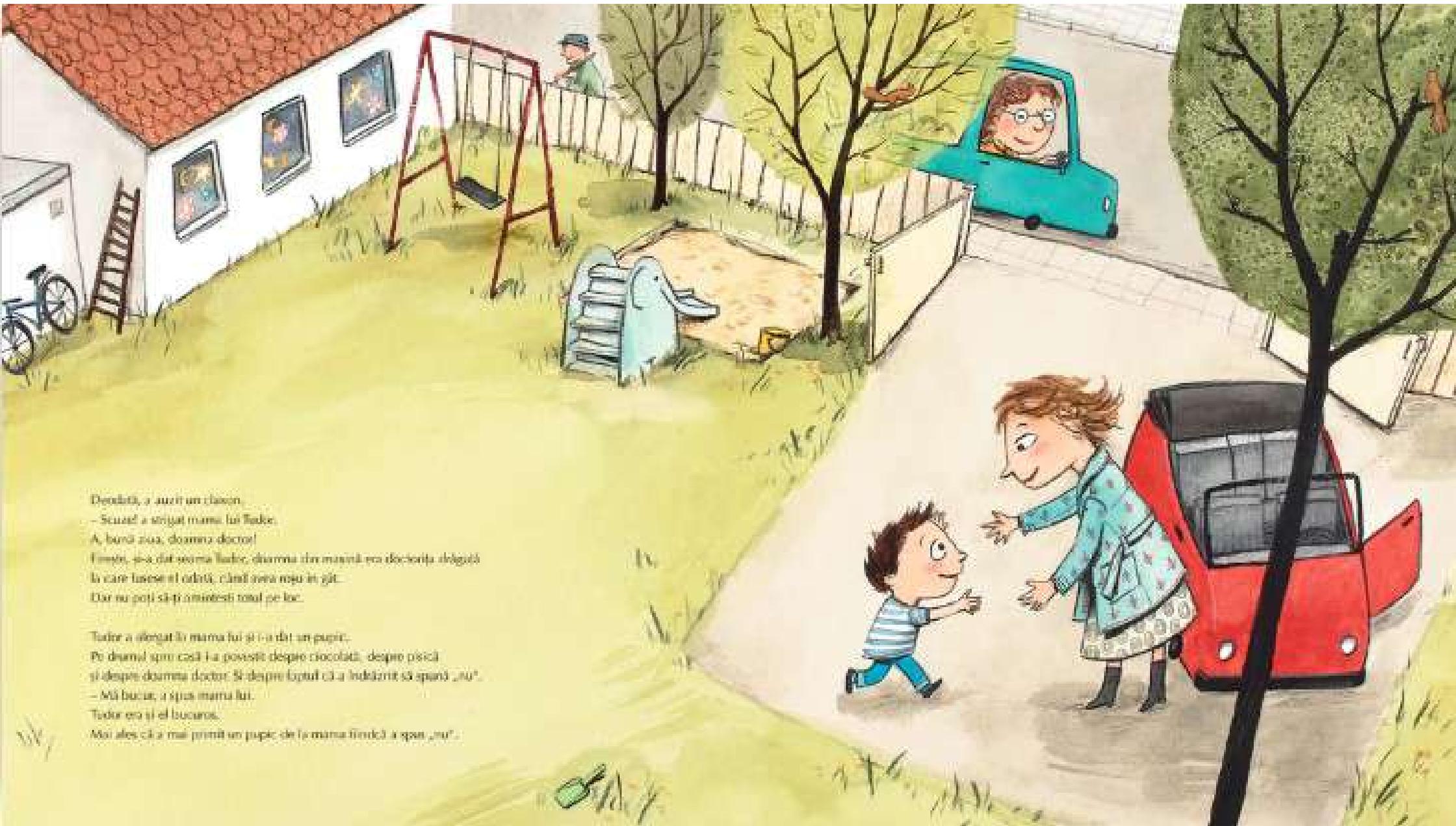

În fiecare dimineață îl găseai lângă patul tău,
 Nu se prezenta coloratii,
 Și răspundea mereu în locul lui Tudor,
 De parcă el ar fi făcut asta! Așa era în fiecare zi.

Apoi Tudor și-a dat seama că lumea se crede
 că el se poate uita tot timpul,
 trebuia să scape de domnul Nu cât mai curând posibil,
 Dar cum?

Dendată, a auzit un clason.

– Scuză! a strigat mama lui Tudor.

A, bună ziua, doamna doctor!

Fără să-și dea seama Tudor, doamna din mașină era doctorița obișnuită
la care luase el cărbii, când avea rău în gât.

Dar nu poți să-ți amintesci totul pe loc.

Tudor a alergat la mama lui și i-a dat un puipe.

Po doamnă spun căci l-a povestit despre ciocolată, despre pisică
și despre doamna doctor. Și despre faptul că a îndrăznit să spună „nu”.

– Mă bucur, a spus mama lui.

Tudor era și el bucuros.

Mai ales că a mai primit un puipe de la mama ființei a spus „nu”.